

det skal jo staa i den ny Lov — begynder at ophæve Mellemføtninger, er noget, som ligger langt nd over mine dristigste Forventninger i den Retning. Jeg kunde tænke mig, at man kom saa vidt, at man ophævede Bestemmelsen i vedkommende Mellemføtning, men at man helt vil ophæve Mellemføtninger, har for mig været aldeles forhavsende. Og saa er der en Fejl endnu ved dette, at det nemlig ikke siges, hvad denne Lov af 29de Marts 1867 handler om. Man kunde slippe nemt deraf nu, efter at, fra 1871 tror jeg, hver Lov er bleven nummereret i Lovtidenden. Jeg har selv haft den Ære at være med at saa Bestemmelsen herom indført. Tidligere havde de forskellige Love ikke Nummer, men fra 1871 have de faaet det. Man kunde altsaa ikke betegne den paagældende Lov ved Nr., men man kunde have nævnet, hvad Loven handler om. Jeg slog op i Lovsamlingen efter en Lov af 29de Marts 1867 og fandt saa først den om Sandflugtens Dæmpning. Jeg læste da efter i § 4, næstsidste Punktum, og fandt ogsaa nogle Mellemføtninger, men det kunde ikke blive til noget, og jeg kunde jo egentlig nok tænke mig, at det var ikke den Lov, der var sigtet til. Men saa kom jeg til en Betænkning, indeholdende Regulativ for Styrelsen af Handelspladsen Marstals kommunale Anliggender, og der kunde jeg tænke mig, at der maatte indeholdes noget om Skolerne. Jeg slettede da Mellemføtning paa Mellemføtning i § 4 ud, men der blev ingen Mening i det. Endelig fandt jeg Loven om Ansættelse af Lærere i de offentlige Skoler og fik fat paa denne usthedige Mellemføtning, som jeg om kortere eller længere Tid skal være med til at ophæve ved min Afstemning. For at vende tilbage fra den mere spøgfulde Form skal jeg sige, at det er lidt uheldigt, at der ikke alene paa dette Punkt, men ogsaa paa mange andre Steder er et daarligt Sprog i Betænkningen. Jeg er blevet forhavset deraf, fordi alle d'Err. Lærere i Udvalget havde som Støtte Formanden for vort Sprogudvalg, saa at der i Udvalget var samlet alt, hvad der egentlig rager op paa det sproglige Omraade. Men desuden, at en Betænkning af saa stor Betydning, med saa mange sproglige og formelle Pletter paa sig kan forelægges, vidner ikke saa lidt om, at

skønt Udvalget har gjort et meget anstrengt Arbejde, er Betænkningen dog kommen for tidlig frem. Der mangler den sidste Bearbejdelse i formel Henseende, som jo ikke er det afgørende, men ogsaa i reel Henseende vilde en saadan Bearbejdelse have bevirket, at vi havde haft noget andet liggende for os end det, der nu foreligger.

Lohmann: Da den Tid, der staa til vor Raadighed, er saa stærkt begrænset, og det trækker betænkelig stærkt op til Aftensmøde, skal jeg ikke blot i Ord saaledes som den sidste ærede Taler, men ogsaa i Gerning give et godt Eksempel og fravalde Ordet.

Ordføreren (S. C. Christensen): Jeg kan dog ikke følge det Eksempel, som den sidste ærede Taler gav, men jeg skal fatte mig i den størst mulige Korthed. Den højtærede Minister kunde finde sig i de foreslaaede Medføtninger, for saa vidt Udvalget havde foreslaaet dem af Sparommelighedshensyn, og da det er Tilfældet, haaber jeg, at man kan gaa ud fra, at der mellem Ministeren og Udvalget er Enighed derom; Hvertallet foreslaar at anvende disse Beløb til Forhøjelse paa andre Punkter, og om disse forhøjede Beløb kunde man ogsaa have foreslaaet at tage dem af Statskassen. Det er altsaa Sparommelighedshensyn, der gør, at man foreslaar disse Medføtninger. Nu siger det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Schalling) at disse Medføtninger egentlig gaa ud paa at komme Kommunerne til Hjælp paa Lærernes Beføstning. Han siger rent ud, at Lærerne skulle betale det forøgede Tilskud til Kommunerne, gennem Skolefondene, som foreslaas. Denne Betragtning er ikke rigtig; det var, som om man kunde gaa ud fra, at naar Ministeren havde forelagt et Lovforslag om Lønningsforbedringer, saa havde Lærerne samtidig faaet det, havde et juridisk Krav paa dem og Ret til dem. Det er ikke Tilfældet. Fordi Ministeren har foreslaaet en Lønningsforbedring, have Lærerne den slet ikke. Først naar Loven er vedtaget af samtlige Parter og stadfæstet af Kongen, kan man sige, at Lærerne have et Krav. Her kan der ikke være Tale om, at Lærerne betale, hvad Kommunerne faa. Naar man vedtager en Lov som denne, er der to Parter at tage Hensyn til,